

Timpul din afara timpului

Privesc timpul din afara timpului.
Poate sunt frate cu Dumnezeu.
Văd lumea.
Văd oamenii trecând prin viață cu lăcomie.
Văd lucrul Celui de Sus năruit.
Răul se perindă pe pământ
încă de la începutul lumii.
Mă trezesc. Privesc cerul înstelat
și mă rog ca totul să fie un vis,
dar în adâncul sufletului știu
că acesta e adevărul.

Bucuria suferinței

În suferință se ascunde doar păcatul...
Cu lacrimi în zâmbet privești spre cer
și înțelegi că doar El a avut curajul
să sufere pentru noi.
Cu bucurie a înfruntat tot răul
și ne-a condus spre mântuire...

Gânduri despre somnul cel mai lung

Moartea – ce cuvânt negru,
ce fior rece.
Soarele a apus.
Amurgul a cuprins întreaga zare.
Tu dormi. Și dormi, și dormi...
Nu te mai trezești. Nu simți nimic.
O umbră neagră
vine să îți spună că ai murit.
Te-ai aștepta să-ți pară rău
pentru tot ce-ai lăsat în urmă:
casă, lucruri, bani.
Dar ai uitat de toate.
Îți pare rău doar că ai pierdut
apariția lunii și a stelelor
ce păstrează amintirea
soarelui săgetător.

RUXANDRA POPUȚOIA

cl. a V-a, Școala nr. 2, Piatra-Neamț

Premiul I, secțiunea „Poezie – elevi de gimnaziu”

Darul lui Dumnezeu

Când Dumnezeu a creat oamenii
a dăruit acestora,
printre celelalte puteri neasemuite,
cuvântul.
Acesta și-a lăsat graiul
în voia sufletului
înflorind asemeni unui trandafir,
ajutat de razele imaginației.
Trecem prin viață ca un fulg de nea
ce se topește încet, încet
în palma unui copilăș.
Rămân doar cuvintele
pentru a aminti
că viața noastră a umplut
un mic fragment
din timpul nesfârșit.

Portretul Elenei Klimt